

DE BOOMGAARD

Eischen aan den grond te stellen, betreffende aard en kwaliteit, waterstand, vruchtbaarheid.

Verreweg de meeste onzer boomgaarden zijn aangelegd op kleigronden. Deze zijn, wijl ze veel plantenvoedsel bevatten en een groot waterhoudend vermogen hebben, er dan ook bijzonder voor geschikt. Toch kan de fruitteelt in boomgaarden ook wel met succes worden toegepast op zandgrond, indien hieraan maar veel meststoffen worden toegevoerd. In het Noorden van Limburg en in Noord-Brabant vindt men verschillende voorbeelden van boomgaarden op zandgrond, die in zeer goeden staat verkeeren. Zelfs zijn er 2 dorpen op zandgrond bekend wegens de kersenteelt, die er beoefend wordt.

Ten opzichte van den waterstand dient te worden opgemerkt, dat deze zóó moet zijn, dat de boomen vooral in de lente en in den voorzomer voldoende vocht kunnen verkrijgen en 's winters geen overlast van water hebben. Niet alleen moet dit beoordeeld worden naar den stand van het bodemwater, maar eveneens naar de fijnheid van den grond. De stijghoogte van het water is des te grooter, naarmate de gronddeeltjes fijner, dus de ruimten tusschen deze kleiner en talrijker zijn. In zandgronden is daarom de z.g. *capillaire* opstijging veel geringer dan in kleigronden. Bij *grofkorrelige* kleigronden, dus gronden, die overigens voor de teelt van vruchtboomen zeer goed kunnen zijn, moet de grondwaterstand dus hooger wezen dan bij *fijnkorrelige* klei. Is de grond in zooverre verschillend van samenstelling, dat fijnkorrelige aarde op grofkorrelige rust, dan wordt minder verschil in capillaire werking verkregen dan wanneer het omgekeerde het geval is. Klei op spoelzand rustend, zooals in de *Vijfheerenlanden* voorkomt, zal dus in de bovenste lagen beter met water verzorgd worden dan zand, dat op een ondergrond van klei gelegen is. Indien een laag, die ten opzichte harer fijnkorreligheid van geheel verschillende

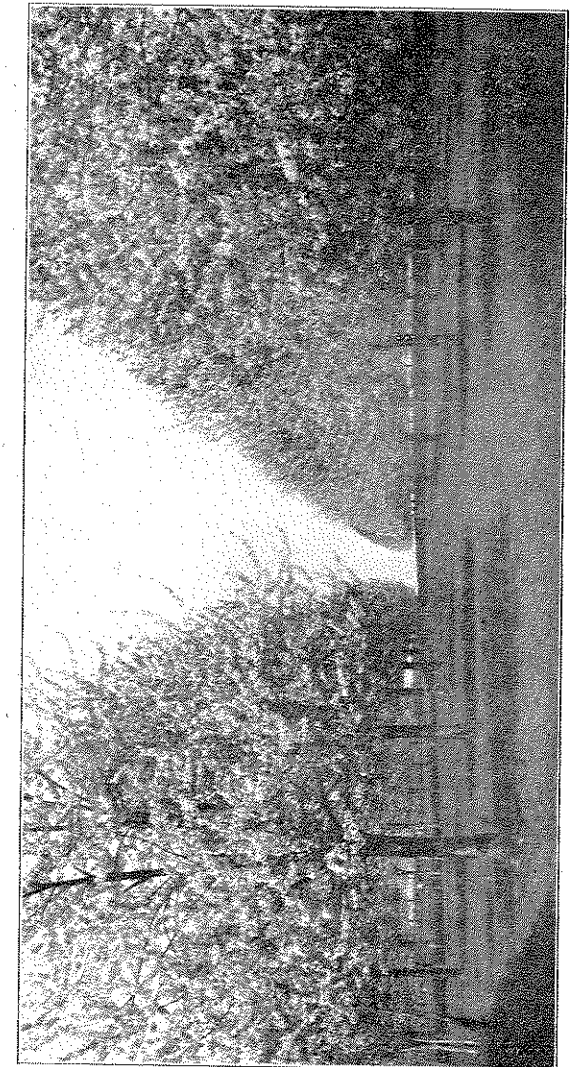

Fig. 51. Boomgaard in Zuid-Limburg, beplant met één soort kersen (Abbesse de Moulant).